

1α

2-1-1949

ΕΘΝΙΚΗ
ΔΥΡΙΚΗ
ΣΚΗΝΗ

Ε' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
1947 - 1948

ΤΖΟΑΚΙΝΟ ΡΟΣΣΙΝΙ

ΚΟΥΡΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ

ΚΩΜΙΚΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ο Ίωακίμ Ροσσίνι γεννηθή εις τὸ Παζάρο τῆς Τασκίας τὸ 1792. Ἀνετράφη εἰς μουσικὸν περιβάλλον. Ὁ πατὴρ τοῦ ἦτο μουσικὸς καὶ ἡ μήτηρ τοῦ ἀοιδὸς Πορφυρολόγος μαθητὰς τραγουδοῦ ἀπὸ τῶν καθηγητῶν Μαντίκι. Τὸ πρῶτον τοῦ ἔργου «*La cenerentola*» ἐβδόμη ἔσται ὁ συνθέτης ἦτο μόλις 18 ἔτων, εἰς ἡλικίαν δι 20 ἔτων εἶχε ἔβη συνθέσει 5 μελοδράματα. Τὸν πρῶτον ὀρθοῖνον γυναικίς ὁ Ροσσίνι μετὰ τὸ μελοδρᾶμα «*Tancredi* ἢ «*Sigismondo*». Ἀκολουθοῦν ἄλλα ἔργα μεταῖρ τῶν ὁσίων ἰδιαιτέρων ὄντων κατέγινον τὰ «*Η Τραγῆδι ἐν Ἀλγυρίῳ*» (1813) καὶ «*Εὐαγγελιστὴν*» (1815), τέλος δι τὸ 1816 ποιῆσαι ὁ «*Κοιρανὸς τῆς Σεβίλλης*». Μὲ τὸ μελοδρᾶμα τοῦ αὐτοῦ ὁ Ροσσίνι καταλαμβάνει ἔξωθεν συνθετὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν τῆς μουσικῆς. Παρὰ τὴν ἀγαπηταίνην ἀπὸ τοῦ ἀσθεοῦ τοῦ συνθέτου Παυλίλλου ἀνέβησαν ὁ «*Κοιρανὸς τῆς Σεβίλλης*» θρηνηθεῖ. Ἡ πνευματικὴ μουσικὴ τοῦ, ὁ κλειστός τῆς ἐπιπέδου, τὸ ἀσθέρητον κερὶ καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς μορφῆς κατατάσσουσι τὸν ἔργον αὐτὸ μεταῖρ τῶν ἀριστοτεργῶτων τοῦ πᾶθος. Ἀκολουθοῦν ἄλλα μελοδράματα καὶ ἄλλα ἔπιτυχία. Ὁ «*Κοιρανὸς τῆς Σεβίλλης*» ὅμως παραμένει τὸ κατ' ἔξοχον λαοφίλον καὶ περισσώτερον ποιῆμενον ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ συνθέτου.

Τῆν τελευταίαν περίουον τῆς ζωῆς τοῦ ἀσθεοῦ, ὁ Ροσσίνι εἰς τὸ Παρίσι θῆαι, πλὴν τῶν δασκευῶν καλοῦστέρων ὄντων, συνθέτει καὶ τὸ μελοδράμα τοῦ «*Γαλιλέης Τελίος*» (1829). Τὸ τάλανόν τοῦ, τὸ κατ' ἔξοχον ἀλόγηστον, τὸ ἐξασφαλίζει ἰσχυροτάτους πόθους εἰς τὸ κοινὸν μελοδράμα καὶ ἀνορέσει. Ἐπὶ καὶ εἰς τὸ δασκαλεῖον. Ἐπιτυχία ἐν τῷσιν, εἰς ἡλικίαν μόλις 37 ἔτων, κερὶ πλὴν νὰ συνθέτῃ καὶ μετὰ ἄκρον παραμένει ὄντων ἐπὶν εἰς Ἰταλίαν ἐπιστρέφει εἰς τὸ Παρίσι θῆαι καὶ ἐπινοῶσται, μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ (1868). Ἡ προσωπικότης τοῦ ὄσθεο, τὸ ἀσθέρητον τῆς ἐπιπέδου, ἡ ἀφθονία τοῦ μελοδικοῦ στοιχείου, τὸ τετρα-

ΤΖΟΑΚΙΝΟ ΡΟССΙΝΙ ΚΟΥΡΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ

ΚΩΜΙΚΟ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ: Α. ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ Α. ΛΕΩΝΙΔΑΙ ΣΩΦΡΑΣ
ΣΚΗΝΙΚΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΝΙΚΟΣ ΣΩΓΡΑΦΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΜΙΧ. ΒΟΥΡΤΣΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΚΟΜΗ ΑΛΜΑΒΙΑ	Α. ΜΑΥΡΑΔΗΣ Π. ΕΥΠΡΟΛΑΧΗΣ
ΜΠΑΡΤΟΛΟ γυναικίς	Ε. ΜΟΛΟΤΣΟΣ
ΡΟΖΙΝΑ κληρονόμησιν τοῦ	Φ. ΠΑΠΑΠΑΝΤΑΖΙΟΥ Φ. ΝΗΦΤΑ
ΦΕΓΚΑΡΟ κοιρανὸς	Ε. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Τ. ΤΣΟΥΜΠΡΗΣ
ΜΥΣΑΖΙΛΙΟ ἠαυκοδόξασκός τῆς Ροζίνης	Γ. ΜΟΥΛΑΣ Φ. ΤΣΕΝΕΡΛΗΣ
ΦΙΟΡΕΛΛΟ ὀπαδότης τοῦ Ἀλμοῦβα	Ε. ΤΕΡΖΗΣ
ΜΠΕΡΤΑ Ἐργὸ κομάρειο τοῦ Μπαρτολλο	Α. ΜΠΟΥΡΑΚΟΥ Ι. ΠΕΚΕΚΑ
ΕΝΑΣ ΑΞΙΟΜΑΤΙΚΟΣ	Ε. ΧΙΟΤΑΚΗΣ
ΕΝΑΣ ΣΥΜΒΟΛΟΓΙΓΡΑΦΙΣ	Ε. ΒΑΚΟΝΤΙΣ

τόδος καὶ λεπτὸν κερὶ ὄντων καὶ ἡ ἀντίτροπος ἰκανότης τῆς ἔξωραυς δραματικῶν θεμάτων, ἀναδεδεικνύουσι τὸν Ροσσίνι ἔσαν ἀπὸ τοῦσ μεγαλοτέρους δασκαλοῦσ ἀπὸ μόνον τῆς ἐπιτυχίης τοῦ, ἀλλὰ καὶ ὄντων τῶν ἐπιόντων.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Τῆν αἰχὴν σὴν δρᾶμα, ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ σπυρ τοῦ Μπαρτολλο, ὁ Κόμης Ἀλμοῦβα τραγουδοῦ μετὰ σερβάντισ σπὴν κομάρει Ροζίναν, μετὰ τὴν ἔκλιθαι νὰ τὴν καταφέρῃ νὰ θῆαι σπὴν μελοδικίαν, ἀλλὰ μάλιστα. Ὁ Φίγγαρος, ὁ γαρῶμνος κοιρανὸς καὶ ἰατρὸς ὄντων τῶν ἐρωτευμένων σπὴν Σεβίλλην, ὁ ὄσθεος ἦτο πρὶν σπὴν ὀπαρσία τοῦ Ἀλμοῦβα, πλησιάζει καὶ τὸν βοηθῆσαι νὰ κερδοῖ τὴν καρδίαν τῆς Ροζίνης, ἀλλὰ ἔμφροῖζεται σπὸ μελοδικίαν καὶ ἀφίπει νὰ κερδοῖ ἕνα γράμμα γιὰ τὸν Κόμην. Στὸν Μπαρτολλο σπὴν προσέχει, λέει πὸς αὐτὸ τὸ γράμμα εἶναι ἕνα τραγουδοῦ ἀπὸ τῆς ὄσθεο. Ἡ κερτικὴ προφορᾶς εἰ. Ὁ Φίγγαρος, πρῶτοσ ἔξωραυλῆσιν μετὰ σπασοῦσιν γυναικί γράμμασιν, εἶναι ἔμφροῖζ μετὰ συμβουλίης: Ὁ Κόμης, γιὰ νὰ κερδοῖ τὸν ὄσθεο, μετὰ τὸν φουδῶνον Ἀντόρο, τὴν καρδίαν τῆς Ροζίνης, κερδοῖ νὰ μεταπερδοῖ σπὸ σπασοῦσιν γιὰ νὰ μωρδοῖ μετὰ ἄδεια νὰ μετὰ σπὸ Ἰταλίαν, σπυρ τοῦ Μπαρτολλο, νὰ ἔβη τὴν Ροζίναν καὶ τῆς μωρδοῖ.

ΑΛΛΑΓΗ— Στὸ σπυρ τοῦ ἰατροῦ Μπαρτολλο, ἡ Ροζίναν τραγουδοῦ μετὰ σπὴν καρδίαν τῆς, τὴν κερτικὴν «*βῆαι*» καὶ ἀποφορῆζ νὰ ἀντιπερδοῖ σπὴν τύραννον κερδοῖσιν τῆς. Ὁ Φίγγαρος τῆς ὀπαρταί νὰ τῆς βοηθῆσαι. Ὁ Μπαρτολλο ἐρταί καὶ προσοβῆζει μάλιστα νὰ κερδοῖ τὴν Ροζίναν νὰ τὸν ἀποστήσῃ, γιὰ νὰ κερδοῖ ἔτοι καὶ τὴν περιουσίαν τῆς. Μωρδοῖσιν ἔμφροῖζ ἀπὸ τὸν δασκαλοῦ τῆς, Μωρδοῖσιν ὄσθεος, ὅτι ὁ ἀγαπημένος τῆς, ὁ Κόμης Ἀλμοῦβα, θρηνηθεῖ σπὴν Σεβίλλην. Μὲ ὄσθεοσιν (ἔμφροῖζ τὸ λέει σπὴν «*ὄσθεοσιν*») θέλει νὰ καταστήσῃ τὸν ἀντιπῆλο τοῦ ὄσθεο. Ὁ Φίγγαρος ἔμφροῖζ ὀπαρδοῖσται τὸ σχέδιό τοῦ, τὸ λέει σπὴν Ροζίναν καὶ ἔμφροῖζ ἕνα γράμμα ἀπὸ σπὴν γ.θ

τὸν Λιντόρο. Ὁ Μπάρτολο θυμώνει μαζί της καὶ θέλει νά λάβῃ μέτρα ἀσφαλείας ἐναντίον της, τὰ ὁποῖα καὶ ἀπαριθμῆζει σὲ μιὰ κομικὴ «ἄρια».

Ξεφηνικά ἀνοίγει ἡ θύρα καὶ μπαίνει ὁ Κόμης μετημφιεσμένος σὲ στρατιώτη, κάνοντας τὸν μεθυσμένο. Ὁ Μπάρτολο προσπαθεῖ μάταια γὰ τὸν διώξῃ, ὅταν ὁ Κόμης κατορθώνει νά ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὴν Ροζίνα ὡς Λιντόρο. Ἀρχίζει ἕνας μεγάλος καυγάς. Φωνάζουν τὴν ἀστυνομία, ἀλλὰ, ὅταν ὁ Κόμης λέει στὸν ἀξιωματικὸ σιγά τὸ ὄνομά του, τὸν ἀφήνουν ἐλεύθερο, τὸν χαιρετοῦν μὲ σεβασμὸ καὶ φεύγει, ἀφήνοντας τὸ Μπάρτολο καὶ τὸ Μπαζίλιο κατάπληκτους!

Αἰθουσα στὸ σπίτι τοῦ γιαιτοῦ Μπάρτολο. Ὁ Κόμης, μετημφιεσμένος σὲ παπᾶ (διάσκαλο τῆς μουσικῆς), ἐμφανίζεται στὸ Μπάρτολο ὡς ἀντικαταστάτης τοῦ Ντόν Μπαζίλιο. Ὁ Μπάρτολο ἐξηγεῖ στὸν ψευτοδιάσκαλο τὶς ὑποψίες του γιὰ τὸν Κόμητα Ἀλμαβίβα, ἀλλὰ αὐτὸς τὸν κολακεύει λέγοντάς του ὅτι εἶναι ἀκόμα νέος καὶ ὅτι θὰ ζήσει γίλι χρόνια. Ὁ γέρος καθησυχασμένος πηγαίνει «νὰ φέρῃ τὴν μικρή».

Ἡ Ροζίνα μπαίνει καὶ, ὅταν βλέπει τὸν Κόμητα, βγαίνει ἄθελά της μιὰ φωνή, ἀλλὰ γρήγορα συνέχεται καὶ προτείνει στὸ ψευτοδιάσκαλο, νὰ τὴν συνοδεύσῃ γὰ τραγουδήσῃ τὴν ἄρια ἀπὸ τὴν «Πριεττὴ Προφύλαξη», μιὰ παλιὰ ὄπερα.

Ὁ Μπάρτολο, ἀκούοντας τὴν ἄρια, τόσο ἐνθουσιάζεται, ὥστε ἀποφασίζει νὰ τραγουδήσῃ καὶ αὐτὸς. Τὴν στιγμὴ αὐτὴ μπαίνει ὁ Φίγγαρο, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀνακινώνει ὅτι ἤρθε γιὰ νὰ τὸν ξερίσῃ.

Ἐνῶ ὁμοῦς ὁ Μπάρτολο ξερίζεται, ἐμφανίζεται ἀπρόοπτα ὁ Μπαζίλιο, τὸν ὁποῖον ἐξαγοράζει εὐκόλα μὲ μιὰ σακκοῦλα χρήματα ὁ Κόμης καὶ ὁ Φίγγαρο καὶ τὸν κἀνουν συνένοχό τους. Καὶ ἐνῶ οἱ ἐρωτευμένοι κανονίζουν τὰ τῆς ἀπαγωγῆς των, τοὺς ἀκούει ὁ Μπαζίλιο. Μὴ θέλοντας ὁμοῦς νὰ τὰ χαλάσῃ καὶ μὲ τὸ γέρο, ὁ Μπαζίλιο, ποὺ παίζει διπλὸ παιγνίδι, τοῦ λέει, ἐνῶ ἡ Ροζίνα κρυφακοίει, ὅτι ὁ Λιντόρο μὲ τὸν Φίγγαρο συνεμάχησαν, γιὰ νὰ δώσουν τὴν Ροζίνα τοῦ Ἀλμαβίβα. Ἡ Ροζίνα, κατάπληκτη γιὰ τὴν προδοσίαν τοῦ Λιντόρο, ὀυολογεῖ στὸν Μπάρτολο τὸ σχέδιον τῆς ἀπαγωγῆς της καὶ τοῦ λέει νὰ τρεξῇ νὰ φωνάξῃ τὴν ἀστυνομία, γιὰ νὰ διώξῃ αὐτοὺς ποὺ θάρθουν νὰ τὴν πάρουν καὶ νὰ γίνῃ γενναῖκα του.

Ἐνῶ ὁ Μπάρτολο πάει γιὰ τὴν ἀστυνομία, ἐμφανίζεται ὁ Κόμης γιὰ νὰ πάρῃ τὴν Ροζίνα. Αὐτὴ τοῦ λέει ὅτι εἶναι ψεύτης, ἀλλὰ μετὰ ποὺ τῆς ἐξηγοῦν ὅλα, ὑπογράφει τὸ ἀλλαγμένο συμβόλαιον τοῦ γάμου τοῦ συμβολαιογράφου, ποὺ εἶχε ἐν τῷ μεταξύ φέρει ὁ Μπαζίλιο.

Ὅταν ἐρχεται ὁ Μπάρτολο μὲ τὴν ἀστυνομία, βρίσκει τὴν Ροζίνα παντομενῆ, καὶ δὲν τοῦ ἀπομένει τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ μοιράσῃ τὴν προίκα της μὲ τὸν Φίγγαρο. Εἶναι τὸ δῶρον τοῦ Κόμητος.